

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 28. januar 2019
J. nr. 2018 - 6629

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 6. december 2018 stillet mig følgende spørgsmål 192 (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Bertel Haarder (V) og Annette Lind (S).

Spørgsmål nr. 192:

Hvad er ministerens kommentar til nedenstående udsagn fra Sikkerhedsbranchens informationschef (mail fra SikkerhedsBranchens informationschef i november 2018): ”Bygningsreglementer og -standarder har stor indflydelse på hvor brandsikre de endelige bygninger bliver og for beredskabets indsatsmuligheder. I Danmark omkommer der hvert år ca. 70 personer i brand, og ca. 1.500 personer kommer på hospitalet på grund af brand. Det er for mange sammenlignet med for eksempel Sverige og Norge, der har haft held til at nedbringe deres antal markant. Derfor ser vi i SikkerhedsBranchen et stort potentiale i at harmonisere bygningsreglementer og -standarder med resten af Norden, og her er billigere og generelt bedre byggeri naturligvis en ekstra bonus. Et EU-spor, som transport-, bygnings- og boligministeren ønsker frem for et nordisk samarbejde, risikerer derimod at gøre Danmarks fremtidige byggeri mindre brandsikkert, fordi vi i så fald skal harmonisere med lande med langt flere omkomne og tilskadekomne i brand.”?

Svar:

Det er ikke min opfattelse, at Danmarks deltagelse i fælles europæisk standardiseringsarbejde medfører et lavere niveau for bygningers brandsikkerhed i Danmark.

Krav til brandsikkerhed fastsættes af de enkelte lande, herunder Danmark, og det ændres der ikke på ved at deltage i det europæiske standardiseringsarbejde.

Jeg har endvidere forelagt spørgsmålet for Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, som har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til.

”Der er en række forhold, der kan have betydning for brandsikkerheden i en bygning, herunder byggematerialernes brandmodstandsevne, bygningens indretning og de brandtekniske installationer.

Derudover kan det have betydning, at der er forskellige traditioner for, hvordan byggeri udføres i forskellige lande. I de øvrige nordiske lande bygges der fx oftere i træ end i Danmark, hvilket har betydning for de krav, der stilles til brandsikkerhed. Derfor er det også de nationale myndigheder, der konkret vurderer, hvordan kravene til brandsikringen af byggeriet bedst kan udformes i det enkelte land.

For byggevarer gælder det, at byggevarereforordningen stiller krav til, hvordan byggevarer må markedsføres og sælges i EU. Det indebærer fx, at byggevarens ydeevne skal deklareres, såfremt der findes en harmoniseret standard for den pågældende byggevarer. I ydeevnedeklarationen kan det så være relevant at angive byggevarens brandmæssige egenskaber efter metoderne herfor i den tilhørende standard.

Forordningen fremmer således et velfungerende indre marked ved at skabe øget gennemsigtighed, men den indeholder ikke krav til, hvordan byggeriet i sidste ende må opføres.

Der findes også europæiske standarder, som beskriver beregnings- eller prøvningsmetoder, eller som beskriver, hvordan bygninger kan designes og udføres. Disse standarder er frivillige, hvorfor det er op til de enkelte lande at vælge, hvilke man ønsker at anvende for blandt andet at skabe bedre konkurrencevilkår samtidig med, at sikkerheden opretholdes. I Danmark er fx konstruktionsstandarderne – Eurocodes – implementeret i bygningsreglementets krav.

Tilsvarende indgår andre frivillige europæiske standarder for design og udførelse af bygninger i bygningsreglementet.

Ved vurderingen af, om en europæisk standard skal indgå i de danske bygge-regler, ses først og fremmest på, om standarden matcher fx danske vind- og vejrforhold og byggetraditioner, så bygningers sikkerhed opretholdes. ”

Det europæiske standardiseringsarbejde ændrer ikke på, at man kan samarbejde i Norden. De regeludstedende byggemyndigheder har et godt samarbejde og orienterer sig i hinandens regelsæt, når der tages initiativ til ny regulering eller regelændringer.

Jeg kan desuden oplyse, at Beredskabsstyrelsen har opgjort antallet af dødsfald ved brand i de nordiske lande i perioden 1997 – 2017, jf. nedenfor. Heraf fremgår det, at Danmark siden opgørelsesperiodens start samlet set har nedbragt antallet af dødsfald ved brand.

Opgørelsen viser, at antallet af dødsfald ved brand i Danmark i de seneste fem opgørelsesår fra 2013 til 2017 i gennemsnit ligger på niveau med antallet af dødsfald ved brand i Finland og Sverige, mens Norge ligger lidt lavere.

År	Danmark	Finland	Norge	Sverige
Omkomne pr. 100.000 indbyggere				
1997	1,33	1,75	1,53	1,72
1998	1,34	1,48	1,18	2,00
1999	1,51	1,83	1,35	1,24
2000	1,56	1,63	1,23	1,20
2001	1,38	1,48	1,44	1,49
2002	1,42	1,65	1,41	1,54
2003	1,71	1,81	1,23	1,49
2004	1,59	2,12	1,20	0,72
2005	1,61	1,55	1,43	1,15
2006	1,27	2,19	1,38	0,91
2007	1,30	1,70	1,58	1,06
2008	1,65	2,01	1,73	1,24
2009	1,28	2,00	1,29	1,27
2010	1,33	1,49	1,34	1,38
2011	1,15	1,22	0,94	1,08
2012	1,18	1,51	0,79	1,08
2013	1,25	1,06	1,19	1,00
2014	1,49	1,57	1,18	0,98
2015	1,20	1,35	0,67	1,15
2016	0,89	1,35	0,77	1,12
2017	1,06	1,11	0,48	1,16

Kilde: Beredskabsstyrelsen, Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut,
(www.nordstat.net, Danmarks Statistik - statistikbanken.dk, www.stat.fi,
www.statice.is, www.ssb.no og www.scb.se)

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen